

Bahadır iftlikli

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

29.07.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aç Kapıyı

Aç kapıyı

Aç kapıyı şimdi
Aç kapıyı sevgilim

Tanrının günahkar olduğu çağlardan
Ve kırılmış aynalardan geldim
Yalnızca seni görmek için

Bahadır Çiftlikli

Adım Sonbahar

Ve yarısı sararmış yaprak
Gülüyor sonbahar

Acının kervanı geçiyor yüreğimden
Bir kuş kanat çırpıyor
Kanatları altında koskoca bir gökyüzü
Dedim ya gülüyor sonbahar

Ağlama sakın
Dökülür yapraklar

Islak parklar
Islak banklar
Sanırım yüzün düştü güzelim
Bütün şehir sırlıslam
Şehrin adı sonbahar

Bahadır Çiftlikli

Af Buyurunuz Ey İnsanlar

Müsaadenizle
Ben bu dünyadan geçiyorum
Çarpa-çarpa
Çarpıp yara aldıkça

Üzgünüm
Ama geride
İz de bırakıyorum
Kanımı akıttıkça

Bahadır Çiftlikli

Afitap

Bir yanın bahar
Bir yanın şiiir
Kütüphanenin içindesin

Okunmayı bekleyen kitaplar var
Ama sen hepsinden parlak ve güzelsin
O bakışın, o gözlerinin zarafeti
Hepsi de Tanrı'nın büyük zaferi

Afitap
İçimde bir yorgunluk
İçimde bir telaş
Bu şehrin sefilliği
Ama sen çok güzelsin

Bahadır Çiftlikli

Aşk Da Bir Saat

Maviliğini kaybetmiş gökyüzü
Artık hayat uyumuyor
İçindekiler çoktan öldü
Dedim ya sevgilim bunu herkes gördü

Bir şehrin cenazesinde
Dikkat et şimdi, birazdan olacak gece
Ben her hüznümde geceye bir yıldız koydum
Bundandır göğün sonsuzluğu

Sanki benden başka kimse tatmamış gibi sevdayı
Bir akşamüstü yorgun, sarılmışım toprağa

Yolum uzun ve pek resmim yoktu
Ben bu dünyadan eksik bir hatıra olarak geçtim
Yaşım genç ve korkum yoktu
Seni bu cesaretle sevdim

Ruhumun en giz dolu yerinde sakladım seni
Herkesin içinde sakladığı
Gününü bekleyen
Bir delilik misali

Aşk da bir saat fakat sana kuramıyorum
Kalpte açılan bir yarasın kanı durduramıyorum

Deneysel bir yanı yoktu aşkımızın
Teorik bir fiyaskoyduk, hepsi bu
Terkedilmiş bir bahçeydi umudun
Unutulmuş bir mevsimdi benim ise ruhum

Ruhumun kayıp bir yanı vardı
Ne zaman elimi tutsan, ellerin onu bulurdu
Ellerin vardı önümde, dokunmadım sadece izledim
Şiirler yazdığı dili kaybetmiş bir şair gibiydim

Kaç kez işgal edilmişti kalbim
Kaç kez bir güvercin zeytin dalı taşımıştı

Ayaklarımın altında duran yalnızlığa
Bakarak bu dünyaya acıyorum
İlk defa bu gece
Kendimi affediyorum

Gözlerini unutmak istiyorum artık
Ey içinden çıkılmaz sevgi ve kaos
Yalvarırım sana
Yakamdan düş artık

Aşk da bir saat fakat sana kuramıyorum
Kalpte açılan bir yarasın kanı durduramıyorum

Bahadır iftlikli

Azat Et

Azat et yıldızları
Silinsinler gökyüzünden

Azat et sevgilim
Akmasın bir daha
O gözyaşları
Senin gözlerinden

Bahadır Çiftlikli

Bana İnan, Ben Yara Aldım Yeteri Kadar

Bana inan sevgilim
Ben yara aldım yeteri kadar
Hepsi iyileşiyormuş yaralarımın
Yalnızca gülüşün dışında
Bana inan

Bana inan
Çünkü gidişin ardından
Bir gül büyüttüm kalbimde
İnsan gerçekten gelebilir topraktan
Bana inan

Bana inan güzelim
Şiirler yazdım bunun için
Söyle hem tarih de şahittir
Ben sana ne zaman yalan söyledim
Bana inan

Bana inan, yalvarırım sevgilim
Bozmadım bekaretini toprağın
Kirlletmedim boyalarla tuvali
Bir taşı kırarak çıkarmadım içinden heykeli
Her şey içimde saf ve olduğu gibi
Tertemiz kalmış bir dünya hayali
Senin gözlerinden ilhan aldığım
Yaşamak denilen dersi
Veriyorum şimdi
Bana inan

Bahadır Çiftlikli

Bana İnanma, Karanlıkta Kaldım Yeteri Kadar

Bana inanma
Vardır belki de bahar
Belki de gerçekten doğuyordur çocuklar
Bir güneş vardır içimizi ısıtan
Bana inanma, karanlıkta kaldım yeteri kadar
Ve göğüs kafesimde yeteri kadar
Vardır yeniden yaratmak için dünyayı
Güzel kadınlar yaratmak için
Saf ve temiz
Kaburgalar
Bana inanma

Bana inanma
Gözler belki de konuşurlar
Belki de görürler aşkı da
Soyut-somut sadece bir kavramdır
Hatta derin bir yalan
Bir bakıma
Ben diyorum ki hala
Göğsümde izi de olsa
Aşk bir batıl inanç
Bana inanma

Bana inanma
Gözlerim kapalı da olsa
Görür belki seni
Çünkü içimde hapsettiğim silüetini
Bana inanma sevgilim
Sevmedim desem de bir gün
Kalbimin içinde en derinde
Adın kazılı senin
Bana inanma

Bana inanma
Vardır belki de mutluluk
Bu dünyada
Dünde değil hem de
Belki de bu anda
El ele tutuşabilir iki aşık
Ve olmaz bu bir kalabalık
İki kişilik bir yalnızlık
Bütün tanımlamalardan uzakta
Bana inanma sevgilim
Bana inanma
Ben kaldım karanlıkta
Ondan üzünçlü bir çehre ile
Bakıyorum bu dünyaya
Bana inanma

Bahadır Çiftlikli

Baykuşun Yalnızlığı Nedendir?

Baykuşun Yalnızlığı Nedendir?

"Baykuşun yalnızlığı nedendir
Düşünün her düşünce zihne kefendir
Yalnızlık aslı ise için ölüm ona bir keremdir
Yaşamak bir ruhtur ebedi, ölüm ona bedendir
Baykuşun yalnızlığı nedendir"

Bir kuş uçuyor gökte
Adı baykuş ve karanlık gökte
Adı ile kibar yalnızlığı
Bölerken adım adım karanlığı
Neden böyle diye düşünüyor
Bay ve bilge kuş
Düşünün her düşünce zihne kefendir
Baykuşun yalnızlığı nedendir

Bir dal bulmuş ve ona asılı
Suratında asık bir hüzün kazılı
Kim kurtarır kendini yalnızlıktan
Daha da boğulmalı yalnızlığa
Biliyor bunu baykuş ve bunun için
Yalnızlığını kutsamış dalında
Yalnızlık aslı ise için ölüm ona keremdir
Baykuşun yalnızlığı nedendir

Ki sonunda ölüm olacak hayatında
Baykuş haykırıyor gecenin ortasında ağıdını
Ölüm bir son mu bilmiyor insan
Soruyorum baykuş nedir ölüm diye
Sadece bir çığlık var geceyi bölen
Yaşamayı bilmek lazım önce
Ölümü anlamak için
Yaşamak bir ruhtur ebedi, ölüm ona bedendir
Baykuşun yalnızlığı nedendir

Bahadır Çiftlikli

Ben İse Anlattım

Haykırdım kelimelerle
Bağırdım cümlelerimin içinde
Orhan Veli anlatamıyorum demişti
Ben ise anlattım

Siz insanlar siz
Siz gene anlamadınız

Bahadır Çiftlikli

Biliyor Musun Öyle Yorgunum Ki

Biliyor musun öyle yorgunum ki
Biliyor musun öyle yorgunum ki
Omzunu uzatsan bana
Uyusam omuzunda
Karışsa saçlarım saçlarına
Boş ver uzasın sakallarım
O kadar yorgunum

Biliyor musun öyle yorgunum ki
Seni düşünmeye çalışınca
Çaresizlik içinde tükeniyorum
Kafamı kaldırıp da sana
Gitme bile diyemiyorum
O kadar yorgunum ki
Yaşamak istemesem bile
Ölemiyorum
Öyle yorgunum ki
Hiç sorma
Anlatsam sana
Kaybolursun karanlığımda

Bahadır Çiftlikli

Bir Gemi

Bir gemi
Bir gemi
Rakı içerdii
Geceleri

Bir gemi
Rakı içip içip
Sallardı denizleri

Bir gemi
Rakı içince
Nasılsa anlatırdı
Bütün bu gerçekleri

Suyun üzerindeki
O sarhoş gemi

Bahadır Çiftlikli

Bir Kayboluş Öyküsü

Eski şarkılarda yokoluş gibi gülüşün
Eski en eski adlarıyla çocukların
Bir kayboluş öyküsü

Yokuş aşağı koşarken tökezleyip düşüşüm
Gözlerinin ışıltısıyla hafif-hafif
Yeni ağıza takılmış bir Anadolu türküsü
Bir kayboluş öyküsü

Hiç satmayan kitaplarda
Yazılmamış hiç satırlarda
Bir kayboluş öyküsü

Bahadır Çiftlikli

Bir Kuşu Öldürmüşsün

Gökyüzünde bulutlar kararmış
Gözlerimden yaşlar akıyor
Gözlerimi sen de görmüştün
Bir kuşu öldürmüşsün

Nasıl kurulur saat
Ve dokunur zaman
Duramam burada duramam
Yakında yağmur da yağacak
Zamanı ben dokumadım
Ama sen örmüşsün
Bir kuşu öldürmüşsün

Kalbimde evsiz çocukların
Isınmak için yaktığı ateş var
Gelip onu söndürmüşsün
Bir kuşu öldürmüşsün
Yalan söyleme, kalbinde izi var

Bahadır Çiftlikli

Biraz Da Şair Oldum Diyedir Bu Yakarış

1. Bab: Tarih tek şahittir ve aslen...

Bütün bu dünyanın oluşunu gördüm
Neden yaratıldı insan şahidim
Neden sürüldü bu boş diyara
Ki aşk yeterince uygun bir gerekçedir
Gerçekleri bırakıp aslına bakınca

Neden öldürdü insan kendini
Ve göremedi hiçbir zaman kendini
Biliyorum çünkü oradaydım
Biliyorum çünkü ben de ölmüştüm
Her insan doğduğunda

Yeterince mavi imiş gözleri tanrının
Göğe yerleştiği için midir nedir
Neden kaldırıldı başını insan biliyorum
Neden isyan etti şeytan
Ki göğe ulaşmak benim için
Sadece rasyonel bir gerekçedir

Bendim gemileri limanları yakan
İnsanları aşk diye birbirine tutuşturan
Yazmak içindi sadece bu haset
Bendim o büyük savaşları çıkaran
Ve kendini tarihe onların kurbanı yazdıran
Bendim kızılığında bir güneşin
Bir kadının kızılığına vurulan

Hitler bendim, Freud bendim
Bendim Marx, bendim Fatih
Tarihe dokundum durmadan
Kelimeler ile insanları işledim
İnce ince dünyaya

2.Bab: ve şair haykırmalı, sessizce...

Ki ölüm aslına en uygun yakarıştır
Dokunma ellerime mürekkep bulaşmış
İki sapa yol açıp sana geleceğim şimdi
Saçlarına tokalar bulacağım
Gökkuşuğu gibi ince
Ve onların bulmak için güneşli kentlerde
Yağmurlar yağdıracağım
Acılarımı kullanarak

İkimizde maviyiz şimdi iki ucu gibi yalnızlığın
Sen gök gibi tanrıyı saklıyorsun içinde
Bense derinimde denizler gibi karanlıkları
Tutup ellerini parçalıyoruz aramızda kalanları
Kıyamet umurumuzda değil bizim dışımızda
Çünkü dünya yalnızca iki kişi yaşasın diye yaratıldı

İki sapa yol açıp sana geleceğim şimdi
Çünkü kaderimizi çizeceğiz birer yolla
Çünkü iki kişiyiz yalnızca bu dünyada

3. Bab: kayıt: şair şiiri terk ediyor, şiir olsun diyerdir...

Ondurmaz sevdaları donduran bendim içimde
Ki bir iz bıraksın diyerdir
Yeterince karanlık ise gök
Yalnızlığa uygun bir mabettir
Yalnızlık ise hüzne gebe

Ah hüzün ayrık çocuğu sevmenin
Belki de olmalı manası hüznün
Ya da bulunmalı
Ya da aranmalı
Gerekçeler sunarak

Yüreğimde garip bir duygu var
Anlatmak isteniyor durmadan
Sanki bir çocuk gibi neşeli
Ya da yaşlı gibi görmüş
Şu dünyanın bütün dertlerini
Ne denebilir biliyorum
Eskiler de bir isim koymuş alçakça
İşte kara sevda;

Geceden kara
Ve kara kadar gece
Bitmiyor bu sevda
Bitmiyor bu işkence

Bahadır Çiftlikli

Bugün Nasılsın?

Dokunur yaramıza
Bir şarkı, bir şiir
Yaramız hatırlar acıyı
Hatırası bizden eski

Bir ırmaktan akar sesin
Gürül-gürül kulaklarımda
Bir söz gibi
Adeta bir yemin

Bugün nasılsın sevgilim
İyi misin?

Bahadır Çiftlikli

Camekanda Bir Ceset

Yaralı bir tanrı
Soluk renkli rüzgar
Ve caddelerde ve her insanın zihnindeki
O garip karmaşa

Camekanda asılı bir şiir
Çok eski harflerle bezenmiş
Ah şehir, birbirinden eski
Yaraların var senin

Bahadır Çiftlikli

Canbazın Adı Şiirde Saklı

Ve ben ne zaman şiir yazsam
Eksilir saç tellerinden biri
Kör bir canbazın

Ve ip üstünde yürürüz
Olmazlara yanarız
O yüzden hepimiz
Kör birer canbazız

Bahadır Çiftlikli

Cidden Yalan Söylemiyorum

Yalan söylersem bak
Duvarlar yıkılsın
İçlerinden yeşiller çıksın

Seni sevdiğimi söylemezsem
Eğer seni severim
Sevgilim

Yalan söylersem eğer
Şimdi dilim kopsun
Dil bilmez bir şair olayım
Uzay gibi karanlık
Gülüşünden geçemeyeyim

Gülüşün diyorum
Gülüşün sevgilim
Bak ne olursun
Bunları geçmeyelim

Çizim yapmak gibidir fizik
Ve matematik aşık olmak
Parsel-parsel, karmaşık
Tanrı'm ne olursun
Beni bu dünyada unutma
Deliririm sonra

Ve senin geçtiğin sokaklar lacivert olur
Lacivert bir şiir olur
Ve ben gene susarım
Çünkü susmak anlatmanın
İki katı yüküdür sevgilim

Güzelim tirenler, lokomotiflerce kalabalıktır
Ve bu bir bakıma yalnızlıktır
Kahverengi topraktan yeşil çiçekler açar
Eğer gülmezsen dişlerin dökülür
Ağlarsan yağmurlar
O yüzden gülmezsem gül
Güzelsin güzelim

Eğer yalansa
Kopsun dilim
Sonsuza kadar konuşayım
Gök, dağ, duvar tanığım
Dokuz, sekiz, on ve mavi şahittir ki
Güzelsin

-O kadar kararsız değilim-

"sanırım"

Bahadır Çiftlikli

Denizdeki Gölgen

Denizin kıyısında oturmuş içerken
Ve birdenbire
Sen bir roman olurken

Babildeki kule gibi dikilmiştin
Yalnızlığımın kıyısına

Caz yaparken bir padişah
Olmazlara meylim çıkardı
Birden bire ortaya

Mitralyöz ile vururlarken bir havariyi
İsa bu gece de uykuda

Hayat ne garip değil mi sevgilim
Sen elini uzatırsın omzuma
Ben yeni baştan doğarım
Ve ünlü olur o padişah

Bahadır iftlikli

Duvarlar

İçlerinde su, harç ve gözyaşı
Bilmiyorlar içim acı dolu acı
Bağırsam, çağırsam, anlatsam da anlamını
Ne desem anlamıyor duvarlar

Etrafım onlarla kaplı
Dört yanım üstüm başım
Fakat bilmiyorlar içimde sakladığımı
Ne desem anlamıyor duvarlar

Bahadır Çiftlikli

Dünya Yordu Bizi

Senin de gözlerin mahzun sevgilim
Biliyorum
Dünya yordu bizi

Bu belki kaderin bir oyunuydu
Belki de bizim beceriksizliğimiz
Ama keşke hiç demeseydik keşke
İşte bunlardan geçtik hep
Dünya yordu bizi

En son ne zaman yürüdük
El ele güneşe doğru, söylesene
Ne zaman söylemiştik bir şarkıyı
Birbirimizin gözlerinin içinde
Tek bir ağızdan çıkan
Büyük sevgi yeminleriyle
Nasıl bu kadar ayrı kaldık birbirimizden
Düşündün mü hiç, neden susmuşum ben
Biliyorsun sevgilim, biliyoruz bunu
Bu dünya yordu bizi

Bahadır Çiftlikli

Düşlerimde

Düşlerimde kayıp çocuklar
Uçurtmaların yırtık parçalarını onarıyor
Rüzgara inanmadan
Yorulmadan
Durulmadan

Düşlerimde bir insan
İnanmazsın bu çağda gerçek bir insan
Bir düşün kuruyor durmadan
Haykırırcasına
Parçalanırcasına
İnandırırcasına
Düşlerimde bir insan

Düşlerimde güz günlerinin
Yorgun argın bitmek bilmez yorgunluğu
Ve bir adam elinde boş defterler
Yazıları ve şiirleri yalnızca kendisi görüyor
Yazıyor demek ki yaşayacak
Yazıyor demek ki yaşanacak

Biliyorum elbette savaşlar da vardır
Ama düşler kurmayı engellemez savaşlar
Ruhumu talan etse de savaşlar
Düşlerimde barışlar
Bir tat var barıştan kalan
Elimde bir gül, düşlerimdeki kadına
Demek ki bu dünyada
Düşler de gerçek olabiliyormuş
Yeni bir dünya
Yaratırcasına

Bahadır Çiftlikli

Evet, İsyân

Bana gülüyor saatler
Dalga geçiyor duvarlar yalnızlığımla
Haykırıyor tüm eşya acılarımı
Gün doğasıya
Kahrolsun böyle kader

Söyle tanrı sen yaratmadın mı
Bu doğurgan, keder dolu toprağı
Neden çekiyorum hala acısını
Üstü çoktan kapanmış yaraların

Bahadır Çiftlikli

Gökte Asılı Duran Kuş

Gökte asılı duran kuş
Gökte asılı duran kuş
Vazgeçmemiş
Ama uçmaktan yorulmuş

Gökte asılı duran kuş
Hiçbir yere gitmiyor
Fakat çoktan yola koyulmuş

Bahadır Çiftlikli

Gözlerin Doludur

Gece geç düşerken
Umudun en arka yüzüne
Ki ben
Bekliyorum hala
Kapatmanı gözlerini
Uykuya teslim olabilmek için

Gözlerin ki gözlerin
Geceye mâni bir ışıktır
İlk gördüğümde anladım
Senin gözlerin
Tüm yıldızlardan aydınlıktır

Gözlerin baki kalır
Hüzün ise bir mevsimdir
Gelip geçecektir

Sevgilim sessizlik yeminlerini geçmiyorum
Gözlerinde bir nehir var, söküp atamıyorum
Ve ayrılık diyorsun sen
Ruhun bedenden kopuşu gibi
Vurulan birinin öleceğini bilmesi gibi
Sen beni izliyorsun
Fakat ben kendimi göremiyorum

Düşerken de düşler görüyordum ben
Ve döneceksin diyordum içinden
Sen daha giderken

Yalanları gördüm şu gözlerle
Acılarla bütünleştim bu bedende
Baktım ve iç çektim bir kez
Hüznünü duydum şu caddede

Ve hatta burada
Şu çiçeğe dokundu da
Kuraklığın izi kaldı

Ey hüküm verenleri kara toprağın
Ey bakiri yaşamanın ve bakiresi yaşatmanın
O tatlı sevinç anlarının duyumsamaları
Seni çok uzun zamandır tanıyorum sevgilim
İlk gözyaşımı akıttığımdan beri
Daha gözlerimi açmadan bu dünyaya
Sevgin bir kuş olup kondu kalbimin ortasına

Yağmur dinince geleceğim yanına
Ellerim boş değil, sana umutlarımı da getireceğim

Yaşamayı ben bilirim
Konuşmayı ve susmayı
Düşmeyi ve kalkmayı

Bunların hepsi bir tuzak
Ne kadar kendimi bulmak istesem de
Benliğim benden çok uzak

Neresidir uzak ya da yakın
Bir kalp bir kalbin ya içindedir ya dışında
Başka ihtimal mümkün değil asla
Ya hep aklımdasın ya da hep yanımda

Evet, hüznümün de bir adı var; Alçakça
Ama sanırım bunları yazamam

Önce acıyı doğurmak lazım
Şiirini yaratabilmek için
Her anne şahittir
-Bir ihtimal-
Kelimeler sergiler sonra hünerlerini
Acı ki acıdır soyut kalamaz
Hiçbir zaman duyumsanan zaman unutulmaz

Önceden çölleri varmış saatlerin
Şimdi sadece akrepleri var
Bir noksana işaret ederken
Tüm insanlar yola koyulurlar

Fotoğrafın var ve duruyorsun önümde
Zaman nasıl esir alınır biliyorsun
Sevgilim gece karanlık fakat gözlerinde
Ben karanlıktan hiç korkmam, biliyorsun

Şimdi geceye kurban ederek kendimi
Yazıyorum sana en hüzünlü
En güzel aşk şiirlerimi

Öpüyorum şimdi bir ışık bulup
Öpüyorum resmini bir çocuğa seni sorup
Ki öpmek bir dudağın sıcaklığıyla
Tüm ruhu ısıtan bir duygudur
İlhan'ın da dediği gibi
"İnsan bir akşamüstü ansızın yorulur"
Hafif bir yağmurla atlatamazsın geceyi
Çünkü gözlerin doludur

Bahadır Çiftlikli

Gözlerin Nerede

Ve katletmek birisini
Gözleriyle
Görerek veyahut görmeyerek
O güzel gözlerinde
Siyahı ile yeşili ile
Beyazı ile umudu ile
Gözlerin nerede

Acımasızca esaret
Kaybetmeye cesaret
Senin gözlerinden geçmek
Durmaksızın geçmek
Yeni bir kenti keşfetmek
Sadece gözlerine bakarak
Yaşadığıma şükretmek
Gözlerin nerede

Dokunmak isterim
Uzanmak şair ellerimle
Anlatmak isterim
Kelimelerim kifayetsiz kalır
Gözlerin var senin
Derin sevda gözlerin
Masum çocuk gözlerin
Yaşadığından habersiz
Yaşamakta çaresiz
Gözlerin nerede

Yaşananlardan habersizsin
Saçlarını düzeltip
Ufukta arıyorsun anlamını
Yaşadığın hayatın anlamını
Hayat anlamsız belki
Gözlerin dışında
Saçlarından dökülen
Deniz manzarası gibi
Mavi içimdeki sevgi
Önümüzdeki denizi
Balıkların sevdiği gibi
Seviyorum seni
Seviyorum gözlerini
Gözlerin nerede

Derken birdenbire
Baskın veriyor çaresizlik
Şimsiyah gecemize
Üşüyorsun titriyor ellerin
Üşüyorum ağlıyor gözlerim
Gözlerin çaresizce kapanıyor
Ne olursun kapama gözünü
Yalvarırım güzelim diren
Aç gözünü karanlıklara karşı

Gör şerefsizlerin yalanlarını
Alçakların oyunlarını
Gör bu gerçeği hayatın
Gör hayatı gözlerinle
Gözlerin nerede

Yeni bir çağ açmışız
Yalnızca birbirimize ait
Kırmızı akan kan değil
Aşk kokan şarabı anlatıyor
Ve senin saçlarında
Kahverengi ölüm kokan toprak değil
Senin ellerinde ve teninde
Siyah değil çaresizlikte
Gözlerinin en derininde
Etraftaki baharla birlikte
Senin gözlerinde, gözlerinin içinde
Gözlerin nerede

Olmasan bile yanımda
Çokça dolu gecelerim seninle
Şesimi kısan gözlerinle
Ansızın esen rüzgarın içinde
Var senin gülüşün
Düzenli olan her şeyde
Birazda senin saçlarından
Gördüğüm her defterde
Sana yazılmış şiirler
Sana ve gözlerine
Sen yanımdasın belki
Gelecekte ya da şimdi
Peki ya gözlerin nerede

Bahadır Çiftlikli

Gözlerindeki Çileye Talibim

Bir sen olsan bir de yıldızlar
Bir insan başka neyi arar
Eğer çıkılmaz bir sokağın sonunda ise
İnsan sevgilim insan
Elbette ağlar

Gözlerindeki çileye talibim
Ve kan görmeye müttefik

Bir insan inanıyorsa ki toprağa ve geceye
Ki her insan bazı geceler ağlar
Çünkü geceden ağırdır gözyaşları
Karanlıktır gözler ise geceden
Ama sen ağlama sevgilim
Ve söyle tanrıya ölmesin çocuklar

Gözlerindeki çileye talibim
Ve kan görmeye müttefik

Ben öğrendim senden, şiiri ve aşkı
Yazmanın garip ve mahzun tadı
Tanrının ruhuna sızmak gibi bazen
Bütünüyle bunları anlamak
Yani yakarak karanlığı
İçinden çıkarmak aydınlığı

Gözlerindeki çileye talibim
Ve kan görmeye müttefik

Anlatmak seni bütünüyle
Dağa taş göğe ve bulutlara
Şahit olsunlar diye bütün aşkıma
Anlatmak seni bildiğim bütün kelimeler
Ve bütün anlamlarla
Çıldırır ve parçalanırcasına
Gözlerindeki çileye taparcasına

Gözlerindeki çileye talibim
Ve kan görmeye müttefik

Her yaradan kan akmaz
Ki eğer soyutsa hiç akmaz
Ya da görmez insanlar
Bak kanıyorsun sevgilim
Sen benim içinde bir yara olarak
Ki bazı insanlar, bir yaraya değer verir
Yüce bir anı olarak

Gözlerindeki çileye talibim
Ve kan görmeye müttefik

Çıkılmaz bir sokağın sonundayız

Gözlerin sadece beni görüyorlar
Şanırım birazdan mutluluktan ağlayacaklar
İşte gece oldu sevgilim
Yanımda sen varsın
Bir de gökte yıldızlar

Bahadır Çiftlikli

Gözlerindeki Sürgün

Bir yudumda kederlenmekti
Gözlerinde kaybolmak
Doğruları arayıp
Yanlışlarla yanılmak
Ömür boyu konuşulup
Hep yanlış anlatılmak

Sürülmektir uzak diyarlara
Gözlerinin siyahında
Umutlanıp-umutlanıp
Gözlerinde kaybolmak

Bahadır Çiftlikli

Gramafondaki Melankoli

Eski gramafonda çalardı
İntiharın müziği
Boğuk gelirdi hep
Sahibinin sesi
Gramafondaki melankoli

Eski gramafonda çalardı
Bulvarların elleri
Caddelerin gözleri
Şairin ise sözleri
Hopsolmuşlar sanki
Fakat ölmüş hepsi

Buydu işte sebebi
Gramafondaki melankoli

Bahadır Çiftlikli

Güllerim Ellerin

Dünyanın eski tadı yok artık
Belki de eski kokusu

Küstümotları elimde
Ve elimde değil yaşamak
Küsen bir çocuk yalnız
İnanmazsın bir çocuk
Bir kere yazdığı tersten şiiri
Arapça bir padişaha veriyor

İçinde güller çıkıyor şiirin
Hikayesi eski bir diken görüyor
O gece padişah o şiirde
Seve seve sarılıyor dikene

Bahadır Çiftlikli

Hatıra

Ne zaman ellerimle
Yaralı bir kuş tutsam
Hüzünlü bir şiir yazarım

Sevgili hatıralarım
Bu gece sizi
Unutmak için hatırladım

Bahadır Çiftlikli

İlk Aşk Yalnızlığı

Yine dönüyorum yalnızlığa
Ey kutsal mabedim
Sen ki şiiri yaratan aşkla
Bir sığınaksın yağmura karşı
Benimle susup anlayan
Ve öğreten susmayı
Ki suskunluk bir ulu çınarın
Dağları deviren dik rüzgara karşı
Ayakta kalması

Konuşunca anlaşılmıyormuş anladım
Seni benden eksilttim ve hiçbir şeyim kalmadı

Izdırap, ızdırap dönünce yüzünü
Yoktur belki de manası hüznün
Kitaplardan arda kalan yalnızlık
Issızlık ve sessizlik
Sana yazdıklarım arasında
Beni sana bağlayanlarla
Evet diyorum aşk
Bütün bu anlamlar arasında
Yaşamı katlanabilir kılmak için
En zoru belki ama en güzeli
Kırılğan, sert ve gizemli
Senin bakışlarınla dirilirken gece
Tüm insan olmuşluğumu unutturken
Ve belki de deneysemdir aşk
Sen bir hatırasın sevgilim, daha yaşanırken

Bir de kadeh tutuyorsun elinde
Sevgilim zaten ellerin yeterince berrak değil mi?

Artık kalbimin boş bir ritmi yok
Seni tanıdığımdan beri
Hatta orkestralar var içimde
Ve hatta doğduğum günü soranlara söylüyorum
Seni ilk gördüğüm günü
Kalemin hatırına yazmıyorum artık şiirlerimi
Seni sevmeyi kendime borç bildim
Sanat ne sanat ne de halk için, bunu bireyselleştirdim
Artık ne yapıyorsam bu dünyada
Hepsi senin için

Dünyayla barışacak şiir, bana güldüğün andan
Ve okyanuslara karışacak aşk bir yandan

Ben parçalanmış ruhumu sana
Bir armağan olarak vermiştim
Tüm kalpler kendi için atarken
Bu hissiz dünyada
Ben gene sana dönmüştüm yüzümü
Ki ne zaman bana gülsen

Gamzelerindeki bülbül ve glleri görürdüm
Hüzünlü bir akam denize vuran ııltıydı yüzün

Hiçbir kır çiçeği saksıda açmaz
Budur hüzün, aksi kanıtlanmaz

Kefenler gördüm, tabutlar
Ve göğün içinde ölümü anlatan kuşlar
Buna rağmen yaşadım
u göğsümü dolduran sonsuz inatla

Kanlı kefen ve tabutlar
İte lmn bir parçası olan yaşamak
Yaadıka tattım ölümü de
Gördüm nasıl silinir
Tüm izleri insanın

Hatıraları siler de toprak
İzi kalır satırlarda
Hüznün eskidiği akam
Ben sana anlatıyorum hala
Susmayacak bu kalp kırılmakla
Görüyorsun sen tüm göğü ve yıldızları
Bakarak tek bir yakamoza
Biliyoruz ki yıldızlar uzakta

Ben sana
Yıldızlar kadar yakınım
Yıldızlar kadar da uzak

Şimdi geceye dönelim
Yıldızlar ııyor gökte
Zaman hep böyle aksi midir?
Ay asılı tepemizde bir ıı var
Böyle her gecede ayrı bir anlam mı olmalı

Gecenin en çocuksu saatlerinde
Kurulan bir hayalsin sen
En yalı saatlerde unutilan

Denize bakarca uzaklara bakarak
Bir hayale aldanarak, telalanarak
Sen ki toprağı canlı kılan mevsim
Seni bulmak gerek
Hiç amamı çiçeklere inanarak
Sonunda sana dönüyorum yüzümü
Bir sevdayı kuatarak

Biliyorsun gene yeillendireceğim bahçeleri
Yreğimden akan kan ve acıyla

Binlerce karanlık, elem ve keder

Telafi niyetine sevgi dolu sözcükler
Ve geceyi dolduran müzikler
Şimdi yağmur;
İtirafıdır günahlarını şehrin
Bir şairin gözleri hep buğulu görür dünyayı
Ki dünya bir iftiradır yakama bulaşan
Yaşamakla, yaşamaya çalışmak arasında

Bu muydu aslında
İçinde sürekli anlam aranan dünya
Saçların baskın geliyor senin
Kaderimi tamamlama

Bahadır Çiftlikli

İnsan, Bak Aynaya Ve Utan

Su ve topraktan önce
Vardı su ve çimento
Kattı birbirine bunları tanrı
Ve yarattı en güzel şaheserini
Şehirler yarattı dünyada
Boş şehirler
Ve yalnız

Sonra doldurmak istedi
Biraz toprak diledi dünyadan
Ve aktı yeryüzüne
Katılmış taşların arasından

Gök hiddetlendi
Toprağa karıştı su
Ve şekillendi duygularla
Çıldırıldı tabiat
İsyan etti doğa

Bu kadar nefret yaratmak
Ancak tanrıya mahsustur
Bu kadar sevilme ve sevebilmek
Duydu bunu tanrı
Ve kendi şeklini verdi çamura
Kendi duygularını
Kendi ışığı ve karanlığını

Yalvardı toprak
Bir hayat için yalnızca
O da istedi doğa gibi yaşamak
Hiç ölmeyecek gibi doğa
O da istedi bir hayat
Ve duydu tanrı
Evet oydu her şeyi duyan

Doğdu insan
Doğurdu insan
Yaşattığı kadar öldürebildi yalnızca
Daha fazlasına izin vermedi
Yaralanmış doğa

Çoğaldı insan
Çoğaldıkça bölündü
Ve parçaladı kendini
Yalnızca kendine meydan okuyan
Ve öldürmek ve savaşmak
Aynada baktığıyla

Yandı demir
Eksildi toprak
Daha fazla
Çoğaltmak için insanın hırsını

Daha da gerekti
Bu yüzden artık hedefi
Sadece kendisiydi

Ölümü bilen insan
Ve öldürmeyi
Düşündü, düşündü tekrar
Ve yeni yollar keşfetti

Aktı kan
Şehirlerin aralarına
Yıkıldı şehirler
Ve kuruldu aynı hızla

Yarattı vebayı tanrı
Gönderdi insanlara
Sussunlar diye soyu
Eşinlendi insan
Öğrendi ondan
Nasıl daha fazla yayılır
Bu hayvan soyu
Ve yendi onu da
Bir tek kendini rakip gördü zaten
Ve devam etti yayılmaya

Yayıldı insan
En uçsuz bucaksız
Hayatı donduran kıtalara
Demiri eriten sıcaklara
Ve en sonunda
Kafasını çevirdi yukarıya

Utandı tanrı
Kendi yarattığından
Mahcup oldu ve sustu
Sonsuza kadar

Dedi insan
Ben kaldım yalnız
Tanrıdan tamamen bağımsız
Benim artık şekil veren toprağa
Benim doğanın ve tabiatın sahibi
Bu yıldızlar da benim yalnızca
Artık yeni hedefim ulaşmak onlara
Ve adımı ve kanımı yaymak
Kainatın en ucuna

Düşündü insan
Tanrının düşüncüsü gibi
Buydu onu diğer her şeyden ayıran
Buydu büyük kusur ve hata
Buydu kainatın faciası

Ve buldu çare
Düşünce bulur hep çare
Nedenini unuttu ama yayıldı
Bir gün oraya da
Tıpkı neden yaşamak isteğini
Unuttuğu gibi hatta

Önce dedi
Yaratmalıyım kendimi
Belki de en baştan
Bu tanrının yarattığı kusurlarla
Bu aciz hayatlarla
Ulaşamazdı ki daha yukarıya

Baktı insan kendine
Ve düşündü daha derince
Koydu tohumlarını
Kendi yarattığı çelik kafeslere
Ve ekledi onlara
Ve kendine
Tüm ilhamını ve gücünü
Kuruyan toprağın
Yeni topraklar gerek yayılacak
Ve uğruna ölecek yeni dünyalar

Vardı insan kendi kurduğu hayale
Ve onlara da kaosu taşıdı
Çünkü nereye giderse gitsin
İçinde kaos vardı

Yayıldı daha çok durmadan
Yayıldı ve hiç yorulmadan
Bir hata ancak bu kadar
Yayılırdı yıkarak
Yayılırdı bağırarak

Kazandı evreni ve baktı
Daha ne yapmam gerekir dercesine
Hırsı durmasa da onu durduran
Gene bir sınır vardı
Hiçbir şey sonsuzluğa uzanmazdı
Hırsından ve kibrinden başka insanın

Yıktı, kurdu ve yeniden yıktı
Gezegenleri, yıldızları harcadı
Ve kendi gerekçesi vardı
Ben diyordu ben
Bu elimin altında duran kainat
Benim için yaratıldı
Ve benim oyuncağım

Hiçbir şeyi kalmayınca
Bir amaç bulamayınca tekrar
Kendine baktı
Acaba ben dedi ben
Dedelerim babalarım ve tüm soyum
Bunu neden yaptı

Ey insan, şimdi
Bak aynaya ve utan
Bu muydu tanrıdan
Dilediğin o yaşam

Bahadır Çiftlikli

İsyan

Bir cennet varmış önceden
Ve olacakmış bir cehennem
Biz seninle oradan kovulmuşuz

Her yol biraz uzun
Hayat da bir yol ve uzun
Biz daha başlamadan yorulmuşuz

Sabır diyor ya kitap
Yok diyemezsin çünkü kelimeler
Kelimelerin derinliğinde boğulmuşum

Sık dişlerini sevgilim
Ben nasıl olsa bu dünyaya
İsyan olarak doğmuşum

Bahadır Çiftlikli

Jurnal

Bir kez ölmeyi öğrendik
Sonra her gece öldük ve dirildik
Bir kere öğrendik sevmeyi
Tanrıdan sevilmeyi de diledik

Yorgundum karanlık çökmüştü
Güneş çoktan göçmüştü
Bekledim, bekledik, bekledim
Ben ve yıldızlar seni çok bekledik
Ve sen yine de gelmedin

Yanımda olsan ne de güzel olurdu
Olsaydın ay bile yerinde dururdu
Saçlarında bulurdum mutluluğu
Ben seni hiç saçlarını toplarken görmedim
Tamam çok sarsıldım sana gelirken
Ama senin hatrına hiç düşmedim

Bahadır Çiftlikli

Kaburgamın Eksik Parçasına

Güller kendini büyütür
Yaşamakta amatör kalıyor insan
Yaşamayı bırakıp da sevgilim
Yaşadığına inansan

Ve kabr diyor bir mumya
Şeyh gülüyor, cesedi düzenliyor imam
Aman Allah'ım bu ne dik açılı iman
Gök yeryüzüne iniyor bir acıdan

Bahadır Çiftlikli

Kalbimde Adın Kazılı

Kalbimde adın kazılı

'Kalbimde adın kazılı
Bir şiir yazmalı belki de bir şarkı
Adın kalbimde kazılı
Gökyüzünde yıldızlar gibi
Yıldızları silmenin imkansızlığı
Kalbimde kazılı adın

Ne yapabilirim ki
Silemiyorum adını

Bahadır Çiftlikli

Kalbini Ferah Tut

Kalbini ferah tut

Kalbini ferah tut
Rutubetli odalar insanı yaşlandırır
Cesedim genç ruhum eski bir plâk
Plaktaki şarkılar insanı hep mi ağlatır

Kalbini ferah tut
Yanına yanaşıp
Omzuna yaslanıp
İçinde yaşlanayım

Bahadır Çiftlikli

Kan Akmıyor Damardan

Kan akmiyor artık damardan
Bana susma haklarımla
Yeni bir yalnızlık yaratan
Bir izdir bu, beni bırakan kadından

Çocuklar öldü içimde
Kalbimde duran ve yanan
Tarlalar ve duvarlarımda
Kan damlayan kaftanımdan

Affet sevgilim
Kan akmiyor artık damardan

Bahadır Çiftlikli

Kanamak

Üzünçlü değilsin, üzölmek mor bir dağ içinde
Kim olsa üzölür sevgilim, senin yerinde
Yeni bir tarih yaratırken kuşlar göğün içinde
Göçmek istiyorum ben de
Çorak iklimlerden
Bereketli kalbine

Üzünçlü değilsin
Sayalım ki üzölmek mor bir dağ
Ben senin yerine de üzölürüm
Üzünçlü olduğunu varsaydığımda
Ve bunu düşünce, göğüs kafesimde
Bir bomba, patlıyor bir anda
Bir gül infilak etmiş kendini
Ve talan, kalbimde yerin
Kuşatmışsın kalelerimi ordularınla
Üzünçlü değilsin
Ki üzünçlü olsan
Böyle güzel gözlerle
Bakabilir misin güzelim
Bu dünyaya

Bahadır Çiftlikli

Kara Kedinin İntiharı

Bir kara kedi
Gözleri sürmeli

Bir kara kedi
Öğrenmemiş gülmeyi
Asmış kendini
Gecenin en kör vakti

Cesedi masum
Ve gözleri sürmeli
Bir kara kedi

Bahadır Çiftlikli

Kayıtsız Şiir

Korkak dudaklarından
Ruhsatsız bir
Öpücük çalmak

Derin gözlerinde
Boğulurken çocukluğum
Geberircesine dalmak

Bahadır Çiftlikli

Kelebek

Bir kelebeğin
Sarı kanatları
Çok yalnız esen
Bir rüzgara saldırdı

Bir kelebeğin
Kısaydı hayatı
Bir gözünü kapattı
Ve unutuldu umutları

Bahadır Çiftlikli

Kelimelerimin Arasında Dolaşan Veba

Kelimelerimin arasında dolaşan veba
Kelimelerimin arasında dolaşan veba
Dokunacak bana
Karanlık gecenin tam ortasında
Konuşsam da fayda etmeyecek artık
Şairliğim bu dünyanın yarasına

Kelimelerimin arasında dolaşan veba
Eğer ki gerçekten yalnızsam
Durmak istemem hiçbir limanda
Tecrit edilmiş bir gemi gibi
Yalnızlığın sonsuz ortasında

Kelimelerimin arasında dolaşan veba
Bulaşmış tüm satırlara
Kalbimdeki yaradan

Kelimelerimin arasında dolaşan veba
Sevgilim uzak dur benden
Bulaşmasın sana da

Kelimelerimin arasında dolaşan veba
Ve hatta
Bu şiiri okuma

Bahadır Çiftlikli

Kırlangıcın Kanadından Düşen Tüy

Çocuk ve bozuk şiir
Eski ve eksik anılar
Anlatıyor gece boyu
Nasıl titrediğini korka-korka
Yalnızlıktan bir damla suyun

Nasıl soğuk havalar bilsen
Nasıl soğuk mevsimler, geceler
Senin olmadığı yerde

Senin olmadığı yerde
Doğmuyor güneş

Bahadır Çiftlikli

Kimlik

Kalbinde bütün yaşanmişlıklardan
Arda kalan bir iz vardı
Belirsiz bir yazardı
Acılarını satardı

Bütün yüklerini tek başına sırtlanırdı
Düşünceleri bu yüzden ağırdu
Hayalleri her daim ağırdu
Yalnız bir yazardı
Ve yalnızca
Yalnızlığını yazardı

Bahadır Çiftlikli

Kirlenmiş Dünya

Gözlerim temiz değil artık sevgilim
En güzel gözlerimle bakamam sana
Çok gördüm bu yaşamı
Ve yaş doldu artık üstü de altı da

Sanırım bir kat daha
Kirlenmiş dünya

Bahadır Çiftlikli

Kirpiklerinin Gölgesi

Kimselere söz edemediğim
Ey gecelerce intiharlarımın
Ev sahibesi

Kimselerde görmediğim
O umudun silüeti

Her gece asarım gözyaşlarımı
Kirpiklerimin gölgesinde
Acılarımın müsebbibi

Bahadır Çiftlikli

Konuşmaz Sokaklar

Gözlerini kapatabilirsin güzelim
Artık baharın geleceğine inancım bitti
Bir yara kapansa dahi
Açık hatırasına tuz basılabilir
Zaten bir yara derinse eğer
Kapanması da mümkün değil

Eksik değil artık inancım tamamen yok
Gözlerini kapat artık yalvarırım
Çünkü yüzümü görmemen gerekiyor
Ve yıllar yılı birikmiş içimde
Atmayı düşündüğüm o muazzam acılar

Uzun ve karanlık artık gündüzüm dahi
Ki uykularla istila edilmiş
Artık savaşmak istemeyen
Yorgun argın bir ordudur
Kalbimde umudum

Unut güzelim unut
Saatler inanmaz oldu geçmişe
Gülmüyor eli sapan tutan çocuklar
Benim inancım yok artık söyledim
Ve ölmemiş olsam da yaşanmayacak
Beklemeye değer bir şey kalmamış
Çünkü şu karanlık dünyada
Bitmeyecek hiçbir zaman acılar
Ve susmuş değil, asla konuşmaz sokaklar

Bahadır Çiftlikli

Kuzgun

Kanatları gökyüzüne ait kuzgun
Tanrıların siyah gölgesi
Rüzgâra sataşırđı durmadan
Geceden daha karanlıktı tüyleri

Birdenbire durdu gökyüzünde kuzgun
Tüyleri karaydı, karardı nefesim
Anlıyorum seni, öyle hareketsiz durgun
Senin bulutları anladığın gibi

Bahadır Çiftlikli

Minik Deniz Kızı

Minik deniz kızı

Minik deniz kızı
Birçok şeyin anlamı
Konuştuklarımın, sustuklarımın
Her şeyin dramatik parçası

Kızaran yüzümle
Ellerine bakıp
Seni gökyüzü sanmayı
Bırakamam deniz kızı

Bahadır Çiftlikli

Nasıl Da K r Bir Kurşun Var Omuzumda

Uzun uzun atlar geçer
Kısacık yollardan
Bir fayton durur birden
G nl m z n durağında

Ah, nasıl da usulca
Kalbim k r bir alev içinde
Yüreğim uzanır ömrüm boyunca
Bir kuş gibi uçar sözüm
Fakat izi kalır koynumda

Azizim bilir misiniz
Bir hikaye vardır
Vurulmuştur bir adam
Yanlış bir kadına
Görmüştür onu
K rler sokağında

İşte bu yüzden
-Yani görmek adına-
İşte o zaman
Yaratacağım şiiri baştan
Senin adınla

Bahadır iftlikli

Omzunu Uzat Bana

Omzunu uzat bana
Yüküm çok fazla
Omzunu uzat bana
Gözlerim kapanıyor bak
Omzunu uzat
Başka bir şey sorma

Başım omzundaysa
Konuşmam asla

Bahadır Çiftlikli

Opia

Gözlerinden akıyor
Uyku, mutluluk, hüzün
İşte bu his
Opia

Ne zaman gözlerini görsem
Mutluluğun o garip yüzü
Beni buluyor sanki
Opia

Kar yağıyor sevdiğim
Biraz mağrur kaldım
Gözlerimde bulutlarım
Opia

İşte bugün
Değişecek her şey
Opia

İşte bugün
Göreceğiz her şeyi
Birbirimizin gözlerinden
Opia

Bahadır Çiftlikli

Realite

Gözünde güz günlerini yaşatan
Ve tanımlayan bir realite sanki
Opsen beni geçecek belki

Özünde öz aşk budur zaten
Sen ve ben birbirinden ayrılmayan
Ve birleşmeyen
Bir çubuğun iki ucu misali

Yanıcı ve yakıcı
Kalplerimiz sevgilim
Aşk demek yalnızca
Bir çakmak etkisi

Kaburgamda patlayan gülün sesi
Eski ve eksik kan kırmızı
İsimsiz isimsizliğimiz

İsmi sen koy sevgimizin
Ben düşünemem ismini
Yalnızca sevdim ve seveceğim
Bu benim için yeterli

Bahadır Çiftlikli

Ressam

Ey aşkı gerçekten çizen tek ressam
Bulutlar mı senin tuvalin
Solmuş şu renkleri kalbimin
Lütfen çiz baştan

Ey aşkı gerçekten çizen tek ressam
Tuvaline sığar mıyım ben de
Yanında bana da yer açsan

Bahadır Çiftlikli

Ruhumun Yollarından Geçtim

Ruhumun yollarından geçtim

'Ruhumun yollarından geçtim
Binerek uyku isimli ata
Anlamını bilsem de anlatamazdım
Çünkü daha çok gençtim

Ruhumun yollarından geçtim
Yorgunluk dizginlerini çözüp
Yaşamak yeterince güç ve derindi
Çünkü daha çok gençtim

Ruhumun yollarından geçtim
Şen hiçbir yerde değildin
Üzgünüm sevgilim

Bahadır Çiftlikli

Sebeb-i Gelgit

Ve masmavi
Sularını bir denizin
Her gece okşardı
Tanrının elleri

Ayın da olduğu
Denizin içindeki
Bu şehri
Bir gece biri
Terk edip gitti
Bitmeden hikayesi

Bu yüzdendir hep
Gelgitlerin sebebi

Bahadır Çiftlikli

Sen Bana Gülünce

Sen bana gülünce
Bir gezegende daha
Hayat başlıyor

Sen bana gülünce
Bir çocuk
Yağmurlu bir günde
Yıldızları topluyor
Ve saklıyor yüreğinde
Sen bana gülünce

Bahadır Çiftlikli

Sen Kırmızı Giyinmiştin

Sen kırmızı giyinmiştin
İkinci vakti
Güneş bütün kızılığıyla
Yakarken tan yerini

Sen kırmızı giyinmiştin
Ölüm ve yaşananlardan habersiz
Şakin ve telaşsız
Üstüne de en güzel gözlerini
Severek bütününüyle dünyayı
Sen kırmızı giyinmiştin

Bahadır Çiftlikli

Seni Affetmeyeceğim

Şahidim olsun kelimeler
Sırf bu gece yağan yağmurun hatrına
Bu şehri terk etmeyeceğim
Sırf bu kadehin hatrına
En karanlık gecede beni yalnız bırakmayan
Bu gece en kızıl şarabı içeceğim

Bakma artık gözlerime
Göremem eskisi gibi
Dönemem de artık
Çünkü geçtiğim yoldan
Bir kere daha geçmeyeceğim
Ve eskisi gibi de
Artık seni affetmeyeceğim

Bahadır Çiftlikli

Seni Affettim

Belki bu gece
Her Şeyi mahvettim
İçimde yaŐayan her Şeyi
Bir-bir katlettim
Ama űzűlme sevgilim
En kűtűsű de;

Seni affettim

Bahadır iftlikli

Senin Adını Duyunca

Senin adını duyunca
Göğüs kafesimde patlıyor bir bomba
Senin adını duyunca
En çaresiz, ağlamaklı halimle
Sarılıyorum kağıda
Senin adını duyunca

Bir çocuğun çığığının
Bir kurşuna saplanması gibi
Paramparça hayatım paramparça
Senin adını duyunca

Bahadır Çiftlikli

Sevgilim, Şiir Tekrardır Biraz

Yalnızım bir hayal kuruyorum ustaca
Yalnızsın ama belki ben varım gene aklında
Yalnızım senin hayalin ile yanımda
Biliyorum girmeyeceksin bu gece de rüyama

Durgunum bir su gibi günün ortasında
Durgunsun bir sır gibi gecenin yakasında
Durgunum ama bulanacağım güzelim
Gecenin en karanlık anında, şarkımızı açınca

Konuşuyorum iki kelime ile anlamsızca
Konuşuyorsun kelimelere böyle böyle acımasızca
Konuşuyorum ama biliyorum sevgilim
Anlaşılmayacağım gene bu dünyada

Ağlıyorum kelimelerimi satırlara
Ağlıyorsun yağmurla gecenin arasında
Ağlıyorum ama sileceğim gözlerimi sevgilim
Senin gözlerini hatırladığımda

Bakıyorum bir mucize arar gibi saçlarına
Bakıyorsun bir şey duymak için dudaklarıma
Bakıyorum tanık olurcasına yaratımına dünyanın
Gözlerinin en karanlık kısmında açan ışığa

Tanıyorum tattığım acıyı doyasıya
Tanıyorsun yarattığın acıyı yakarasıya
Tanıyorum bu acı çeken bedeni
Aynada biraz farklı dursa da

Üzgünüm gözlerimden anlaşılıyor da
Üzgünsün uzanıyorum saçlarına usulca
Üzgünüm ama geçmeyecek sevgilim
Bu denli hüznü kolayca

Bahadır Çiftlikli

Sevmiyorum Artık Seni, Eskisi Gibi

Bilinmeyen bir dilde yazıyorum artık şiirlerimi
Elimdeki neşterin kanayan yeri
Sevmiyorum artık seni, eskisi gibi

Ulaşmak zor mu, zor mu duyup da susmak
Her yolda vardır biraz da durmak
Bu yol da benim değil, tıpkı senin gibi
Sevmiyorum artık seni, eskisi gibi

Kaleme dert anlatılmaz
Uykunu kaçırır sessizliği
Yıldızlara ulaşmak da mı zor
Hatta bir hayal mi
Hak etmemişsin ne sevgimi
Ne de nefretimi
Bu dökülenler yaş değil
Vücudun unutmaya tepkisi
Sevmiyorum artık seni, eskisi gibi

Ellerim uzak bir yerde
Tutuyor belki de biri içimde sesimi
Korkak bir şairin umarsız çektiği nefesi
Kim kıskanır gülüşümü bilmiyorum
Artık tamamen kimsesizim
Dinleyeceğim güzel sözlerim yok
Duyabileceğin tek şey gecenin sessizliği
Sevmiyorum artık seni, eskisi gibi
Sevmiyorum eskisi gibi, artık seni

Bahadır Çiftlikli

Sonsuz Sokakta

Sonsuz bir sokağın başında duruyorum
Yolun başında devler
Yolun izlerini gözlüyorlar
Görüyorum

Sonsuz bir sokakta yürüyorum
Sokakların hepsi birbirine çıkıyor
Kadınların hepsi sana benziyor
Ah nasıl da benziyorlar sana
Sanki hepsinde seni görüyorum

Susuyorum bu sonsuz sokakta
Sonsuz sokakta çocuklar mendil satıyorlar
Sonsuz sokakta çingeneler dileniyorlar
Sonsuz sokakta heykeller duruyor
İnsanlar göçüyor inan bana
Bu sokakta seni görmek istiyorum
Rüzgarın eşliğinde sonsuz sokakta

Ah sanki biz neyiz bu sokakta
Durmadan akan zamanı durduruyoruz
Göz göze geldiğimiz o anda
Sana karşı ettiğim o anda
Sadık kalabilsem keşke
Keşke bu sonsuz sokakta

Bu sokak bizi yan yana görmüş
Çehennemin ateşi bu sokakta sönmüş
Ölen herkes sanki senin için ölmüş
Bunun hatırına inan bana
Bunun için sonsuz sokakta
Yürürken durduğumuz o durakta
İkimiz birden sustuğumuzda
Konuşmuştu herkes bu sokakta

Geliyorsun hissediyorum
Seni bekliyorum sonsuz sokakta
Kalbim duyuyor sesini kalbinin
Senin de kalbin bu sokakta

Sonsuz sokakta
Bulamazsak keşke yolumuzu
Sonsuz sokakta kaybolsak
Ne de mutlu olurum

Bahadır Çiftlikli

Susmuş Sokaklar

Şimdi gözlerini göstermen gerekiyor
Çünkü geceler uzun ve karanlık burada
Gözlerinle baksan uzun uzun bir ağrı
Nasıl atılabilir ki yorgun bir vücuttan

Benim elbette bir hayalim de var
Bir hayal kendi kendini kuran ve parçalayan
Gözlerini aç sevgilim, her an bahar gelebilir
Gülebilir yalan da olsa eli sapan tutan çocuklar
Bir saat nasıl ki inanıyorsa geçmişe
Bu İnanç yaratan geleceği ve yaşatan
Şu çağ denilen yarayı mümkün değil mi ki kapatmak
Çünkü ne kaldıysa bize açık kapılardan
Ve eksik inançlardan başımıza musallat

Ama içimde bir inanç var hala
Eksik ya da küçük de olsa
Benimle var olan ve olacak
Ölene kadar da beni yaşatacak

Çünkü gözlerin konuşunca
Yaşanan her şeye saygıyla
Susmuş olacak sokaklar

Bahadır Çiftlikli

Tempus

Durabilirim bu Őirde
Bir noktada ya da virgölde
Bir yağmur olurum belki de
Hafif bir bulutun gözlerinde

Sevgilim
Bakma öyle
Baņa gözlerinle
Çağırır gibi
Gelebilirim

Eski sevgimi sevmeydiysen
Eğer bu gece
Seni baştan sevebilirim

Bahadır Çiftlikli

Tıbbi Litaratürde Aşk

Etimden kopmuş gibi
Anatomik yetersizliği ruh sancımın
Büyük bir denize boğulurcasına daldığım
Korkunç kızıl saçların

Affedilmez bir sancıdır aklımda
Gözlerinden habersiz bakışın

Bahadır Çiftlikli

Umutsuz Aynalar

Yine bakmadan terk ettim yüzümü
Bana bakmayın ben, ben çok ayna kirlettim
Muhtaç olduğumda göremedim yüzünü
Ben zihnimde yüzünü hep gülerken resmettim

Ama aynalar umutsuz çünkü sen gitmişsin
Sen gitmişsin ve ay geceyi terk etmiş
Sen gitmişsin ve şair yalnızlığı resmetmiş
Fakat aynalar umutsuz çünkü sen gitmişsin

Bahadır Çiftlikli

Unut Beni

Senin ise hep
Yıldızlara bakarken
Sonsuz karanlıkta
Aydınlanır için

Unut beni sevgilim
Çünkü ben bir yıldız değilim

Bahadır Çiftlikli

Unutma Kana Bulanmış Yüzüm

Yüzünü topluma çeviren telaş
İçinde yandığından habersiz bir ateş
Ve masamın üstünde kana bulaşmış yıldızlar
Nağmeleri ağlatıyor

Gözlerine bakmıyorsam
Bu seni görmediğim anlamına gelmez
Seni adım adım sevdim güzelim bunu unutma
Bir daha kimse seni böyle sevemez

Bir çığlık ki içimden kopan
Bir boran belki de içimi parçalayan
Tanrıdan habersiz tanrı olma çabamız
Biz ondan daha güzeliz bunu unutma
İlaçlarını iç sevgilim artık elveda
Geceler karanlıktır bunu da unutma
Seni sevmişim bu belki de radikal bir boşluk
Seni sevmiştim bu ciddi bir mesele
Bunu da unutma

Kana bulanmış yüzüm
Ve benim için kaymayan her yıldız küskün
Kana bulanmış masamdaki resmin de gülsün
Gülümsemek gerekir bazen
Her şeye rağmen
Görüşürüz sevgilim
Beni unutma

Bahadır Çiftlikli

Unutmanın Sıfat Olarak İncelenmesi

Saat akrebin izlerini unutmuş
Bir at uzak yolları unutmuş
Padişah hüküm vermeyi
Ve sen beni unutmuşsun

Benim suçum değil zamanın acı dokusu
Benim işim de değil zaten zamanı dokumak
Bir hayalim vardı sadece
Asla gerçek olmayacak
Bu zamandan sonra
Hiçbir hayal gerçek olamayacak

Ve sen beni unutmuşsun
Artık bütün hatıralar
Bundan ibaret olacak

Bahadır Çiftlikli

Üç Kirpiğimi Aldın Benden

Üç kirpiğimi aldın benden
Diğer üçünü ellerimle kopardım
Beni anlamaya çalışman boşunaydı
Çünkü parmaklarım bir-bir döküldüler
İhanet eder gibi her sese
Dokunmak ister gibi kapalı pencerelere

Üç kirpiğimi aldın benden
Diğer üçünü ellerimle kopardım
Beni anlamaya çalışman boşunaydı
Ben dahi kendimi anlamadım
Bırak git artık sevgilim
Ben çaresi olmayan bir hastalığım

Bahadır Çiftlikli

Vakayinüvis

Sönmeyi bekleyen
Yorgun argın
Küçücük bir mumdum

Ben sönmeyi istiyordum
Sen ise beni harlıyordun

Yaşamak istemedikçe
Hayata bağlıyordun

Bahadır Çiftlikli

Yağmur Güncesi-1

Papağanlar her sesi taklit edebilir
Her renge aittir bukalemunlar
Ve göçmeye meraklı kuşlar
Biraz da insanı andırırlar

Bu cebir sevgilim ve biraz aritmetik
Bu kan kokan paslı bir şiir
İçimde bir yerler var sana anlatamam
İçimde bir dağ var onu bul ve kundakla

Ve benim şemsiyem kırıktır biraz
Yağmurun tenime açtığı yaraları kapatmaktan

Kirpiklerine cesetlerim asılı
Gözlerim yaşlı yalnızlığımdan
Sebebi yok ne, neyi, nedeni ve nasılı
Gözlerin yaşlı alacaklıyım bu dünyadan

Asılsız bir ihbar gibi karmaşa yaratan aklımda
Aklımda o gülüşün kalır geriye adından
Unuturum bile birden bire kanımda
Çiçekler açtıran o şarkının adını

Ve benim şemsiyem kırıktır biraz
Yağmurun tenime açtığı yaraları kapatmaktan

Seni dünyaya gülerken gördüm
Hiç değilse dedim
Bir işe yaradı şu yaşamak
Ve diyorum ki bir yaşamak;

Gecelere gidiyorum şimdi
Rotam ıssız-ıslak
Yalnızlığım bundandır kaptan
Gözyaşlarım bundan

Ve benim şemsiyem kırıktır biraz
Yağmurun tenime açtığı yaraları kapatmaktan

Unutmak kolay değil
Uzak kalmak bile imkansız
İçimdeyken sen bir inanç gibi
Yok etmek imkansız

Gözlerine bakarca saate bakmak da imkansız
Bakarsan ki elbet saat durmuştur
Sabah olup tükendiğinde yağmur
Belki o an benim de kalbim durmuştur

Ve benim şemsiyem kırıktır biraz
Yağmurun tenime açtığı yaraları kapatmaktan

Bahadır iftlikli

Yağmur Güncesi-2

Bir gök gürüldüyor
Yağmuru yazmaya başlıyor şair

Irmaklar geçerken
Tüm ahşap evlerin üstlerinden
Giden yağmurlar tanık
Yaşadıklarına gecenin

Kurşuna diziyorlar şairi
Sabaha varmadan
Kurşuna diziyorlar şairi
Yazdıklarını tamamlamadan
Ve tekrar kurşuna diziyorlar
Gözyaşlarımız kurumadan

Bahadır Çiftlikli

Yağmur Güncesi-3

Yağmurlu camlardan İstanbul
Ah şimdi susan tarih ve talih
Yazıyorum şimdi sana buğulu bir şiir;
Aşkını sevdiği ile bile paylaşmayan bir bencil

Bir nedeni yoktu burayı bırakıp gitmemin
Bir nedeni yoktu sevgilim
Seni sevmemin

Bahadır Çiftlikli

Yağmur Güncesi-4

Yağmurun arkasına saklanan
Yaralı bir şairim şimdi sevgilim

Bir de senin ellerin var uzanan
Aklımda sakladığım nehir misali
Naif sözlerle yazılmış ıslak şiir
Devrik cümlelerimin içine dikili
Gecenin siyahını hapsettiğim gözlerin
Savaşta beni mavzerlerinde vurmuş gibi

Bu gece seni özledim
Gerisi laf-ı güzaf bütün sözlerin

Bahadır Çiftlikli

Yağmur Güncesi-5

Elini tuttum eksiksizdi ellerin
Tutunca göğe çıkardı beni ellerin
Bak göğe şimdi
Hep mavi, hep mavi

Hep mavidir gökyüzü
Geceleri sadece
Üstü örtülür
Uyuduğu için hayat

Ve yağmurun sarhoşluğundan yıldızlar esriktir
İnsan, insan olduğu için bile bir parça eksiktir

Ellerin uzundu, ellerin o kadar beyazdı ki
Hakkım sandım yaşamak
Senin gözlerin yaş akmasın diye
Senin yerine de ağlamak

Gözlerin ay ışığıymış senin
Kanımda gelgitler yaratan
Ve yüzüme yakamoz vurduran
Tamam anladım buymuş yaşamak

Ve yağmurun sarhoşluğundan yıldızlar esriktir
İnsan, insan olduğu için bile bir parça eksiktir

Al işte sevgilim bu hayat
Senin için bu hayat ve yaşamak
Kapanmaz bir yaradır göğsümde
Karanlığa teslim olmuş yıldızlar

Şimdi bir kalem çekip, bütün bunları yazmak
Mavi kalemim bitmiş nefesini yazmaktan
Ve affet sevgilim şimdi gökyüzünü
Siyah kalemim ile yazacağım

Ve yağmurun sarhoşluğundan yıldızlar esriktir
İnsan, insan olduğu için bile bir parça eksiktir

Gidiyorum çünkü
Bu şehrin cenazesinde
Bir tek ben ağladım
Yağmur yağıyordu, yoktunuz

Hepiniz sustunuz
Ben yedi kere çarmıha gerildim
Soruyorum size ey insanoğlu
Affedilmedi mi hala suçu sevgimin

Ve yağmurun sarhoşluğundan yıldızlar esriktir
İnsan, insan olduğu için bile bir parça eksiktir

Bahadır iftlikli

Yaram Sensin Doktor, Çöz Bu Bilmeceyi

Ey ölümlle yaşamı birleştiren
Gece ile gündüzü ayıran düzen
Senin içinde kaybolmaya geldim
Bana da bir yer versen

Yıllarca şiirler yazdım
Kafiyem yalnızlığa uyaklıydı
Ben yalnızca kendime dardım
Sorsalar nasıl da kalabalıktım!

Uzak neresidir bir kalp için
Kelimelerle göğe ulaşmışken
Ölümden korkmanın anlamı var mı ki
Yaşamaya bu denli alışmışken!

İnsan nasıl da aittir bulunduğu şu ana!
En mutlu anını yaşar bir ömür boyu hatıralarla
Her şeyi bırakıp tarafsız taraftan bakınca sana
Anlıyorum, bu savaşta gözlerim de senden yana

Schneider'in kedisi gibi, kalbim göğsümün içinde
Yaşıyor mu ölü mü, var mı yok mu belli değil içimde
Sadece sen ol diye, silmişim her şeyi zihnimin içinden
İçim sen olmuşsun, nasıl söküp atabilirim içimden

Kelimelerimin içine sığırırsam, beni bulamazsın
Suskunluğu tercih edersem, beni duyamazsın
Kan sadece damarda dolaşmaz doktor, şiirler de vardır
Ölümler konuşmaz deme doktor, geceler ki dardır

Eksiksiz bir şiir yazınca
Tutacağım ellerinden
Güzelim benden korkma
Aynalarda yokum ben!

Gözlerimde bir nehir yatağı
Parmaklarımda dağlar ki görşen anlarsın
Damarlarımda uzandığı şu coğrafyayı
Sana anlatamam doktor, görşen ağlarsın

Aşk denilen suçta, sözler hep mi sanıktır
Çıplak elle dokunma kalbime, belki de kırıktır
Ben seni seviyorsam buna gök tanıktır
Yaşamak da ölmek kadar yalnızlıktır

Bahadır Çiftlikli

Yarasa

İnce kanatlı, kendi gölgesinden de siyah
Gecenin soğuk nefesinden doğmuş yarasa
Bana nasıl kaybolunur
Bütün bu karanlıklar arasında
Bir-bir anlatsa

Benim de geceden kara
Kapkara kanatlarım olsa
Kaybolsam karanlıkta
Bilge yarasa

Bahadır Çiftlikli

Yıldızlara Sormayın Efendim

Yıldızlara sormayın efendim

Yıldızlara sormayın efendim
Kaybettiğiniz her şeyin yerini
Arıyorlar sonra sürekli
Kiminin umudunu
Kiminin hayalini

Yıldızlara sormayın efendim
Vazgeçtiklerinizi
Parlıyorlar sonra acı-acı
Bütün geceleri

Bahadır Çiftlikli

Yüreğimi Dövüyor Bir Zorba Karanfil

Yüreğimi dövüyor bir zorba karanfil
Yakama asılı bir şehir var
Artık gitmek yalnızca bir ihtimal değil

Yüreğimi dövüyor bir zorba karanfil
Çek al beni buradan
Bütün insanlığın önünde
Bütün insanlığa karşın
Yorulmuşum durmaktan

Ah, ölüme meydan okur gibi
Sanki göğüs kafesimdeki
Binlerce mavi güvercin

Fakat yüreğimi dövüyor bir zorba
Kıpkızıl bir karanfil
Şiirler yazdırıyor zorla
Yeşilini yazıyorum kızılını
Sonra dikenler açıyor birden
Kaniyorum görmüyor musun?

Gökte mavi güvercinler
Işıklar saçıyor göğsüme
Sana tüm güvercinlerimi versem
Yakama yapışır mısın ölüm gibi
Ah yüreğimi döven zorba karanfil

Bahadır Çiftlikli

Zamanı Askıya Alıp Yazmalı

Bir hikaye kurmalı
Kırık kalem dahi kendini anlatmalı
Zamanı askıya alıp yazmalı, yazmalı

Uzunca vakitler geçmiş ve kaybolmuş yüzün
Yüzün yeni bir alem olup bu gece karşıma çıkmalı
Yüzün benden başkasına bakmamalı
Zamanı askıya alıp yazmalı, yazmalı

İçimde uzunca bir sokakta durmalı
İçince yalan da olsa ağlanmalı
Kalbinde ne varsa, kadehin yanına konulmalı
Ölmüş olanlar dahi o an canlanmalı
Zamanı askıya alıp yazmalı, yazmalı

Bahadır Çiftlikli